

Misbrug; men det er ikke lykkedes os at faae Regjeringen til at iværksætte den Vi have altsaa set, at naar først et Valg er godkjendt, har Thinget, eller i alt Fald Udvalget, ikke let nogen Magt til at faae gennemført den Undersøgelse, man maatte ønske. Det er altsaa ogsaa et Punkt, der kunde fortjene at overveies nærmere. Jeg siger lige saa lidt her som tidligere, at Afgjørelsen nødvendigvis bør udsættes, indtil Undersøgelsen har fundet Sted; men dette Spørgsmaal bør overveies omhyggeligere, end det har kunnet ske i Afdelingerne eller kan ske under en Forhandling her i Salen, som kun støtter sig til Afdelingens Prøvelse. Jeg kan derfor ikke Andet, og jeg antager, at de andre Medlemmer af Mindretallet have været bevægede af lignende Grunde som den, jeg nu har anført, end andrage paa, at Thinget ikke vil godkjende dette Valg, men henvise det til en nærmere Prøvelse i det staaende Udvalg, idet jeg, som sagt, anser det for ønskeligt, at vore Forhandlinger ikke paa dette foreløbige Trin opholdes for meget ved saadanne Sager, men at vi saa hurtigt som muligt komme til Ende med de klare Valg, og derpaa efter et Udvalgs Prøvelse komme til de mere uklare.

Alberti: Dels har jeg havt Beilighed til at gjøre mig bekendt med denne Klage her under Forhandlingen, dels veed jeg som Nabo-Folkethingsmand, at der i denne Valgkreds foregaar Antastelser paa Valgfriheden, som neppe ere fjendte i nogen anden Valgkreds i Danmark. Jeg maa derfor slutte mig til Mindretallet og søge at støtte Forslaget om, at dette Valgs Godkjendelse udsættes, for at der kan indhentes nærmere Oplysninger om de Klagepunkter, som den faldne Kandidat har fremsat. Det Referat, som den ærede Ordfører har givet af Klagen, anser jeg for meget usfuldstændigt, og de Punkter, som han har berørt, har han søgt at tilsløre og udglatte med altsens personlige Betragtninger. Hvad der her ligger for for Eiden, er efter min Anskuelse at meddele Thingets Medlemmer, der ikke have havt Plads i første Afdeling, de Fakta, som ere berørte i Klagen af Hr. Tauber. Det er disse faktiske Forhold og Oplysninger, som paa dette Punkt af Forhandlingerne skulde afgjøre, om det er henigtsmæssigt at faae Klagen nærmere undersøgt og belyst. Jeg skal derfor i mit Foredrag søge at afholde mig fra at inødegaa den ærede Ordførers Betragtninger over Valgfriheden i Almindelighed, men derimod holde mig til de Fakta, som maa

anses for at være Hovedmomenter for Hr. Taubers Forlangende. Hr. Taubers Klage omtalte først, hvad der er passeret angaaende Valget i Sorø Amts 3die Valgkreds efter Valgene i 1872 og 1876. Den ærede Ordfører omtalte det meget løselig. Mindretallets Ordfører er kommen noget mere ind derpaa. Men de Punkter, som Hr. Tauber berører fra 1872 og 1876, danne en nødvendig Indledning til at forstaa, hvad der skete i den Valgkreds 1879; thi det, der er foregaaet 1872 og 1876, er en Indledning til, hvad der nu har udviklet sig. Det er Begyndelsen til en Politimesters Indgriben som Politimester i et Valg, det er Begyndelsen til at berøve Vælgere deres Stilling og det daglige Brød for at tvinge dem til at stemme paa en Spiremand. Det er derfor, at de ældre Valg ere berørte i Klagen. Efter Valget i 1872 indgav Tauber, som ogsaa den Gang var Valgkandidat, en Klage til Politimesteren i Slagelse, om at der havde fundet Valgbestikkelser Sted paa aaben Gade i Slagelse af en Kjøbmand Stampé, der paa aaben Gade uddelte Penge til Vælgere for at stemme paa den valgte Kandidat. En saadan Klage indgav Tauber til Politimesteren i Slagelse. Denne vilde ikke gjøre Noget ved den og sendte den til Justitsministeren, men Justitsministeren vilde heller ikke gjøre Noget ved den, og i Efteraaret 1872 var, saavidt jeg veed, Ordføreren for 1ste Afdeling Danmarks Justitsminister og den, der ikke vilde gjøre Noget ved en Klage om, at der havde fundet Bestikkelse Sted paa aaben Gade i Slagelse. Ved den Klage vilde Ministeren ikke gjøre Noget. Nu kommer 1873, da Tauber blev valgt, og den daværende Indenrigsminister faldt igjennem. Da kom her en Klage til Thinget. Den var forfattet af Byfoged og Borgmester Rump i Korsør, der er Vælger i denne Valgkreds, skjøndt den ikke var underkrevet af ham. Hvad gjorde Thinget? Det henviste denne Klage til Valgbrevsudvalget, og Taubers Valg blev ikke anerkjendt. Valgbrevsudvalget indstillede til Folkethinget, at der maatte blive anstillet Undersøgelse i Anledning af Hr. Rumps Klage, og det skete. Udfaldet deraf var, at Oplysningerne ikke kunde anses tilstrækkelige til at svække Hr. Taubers Valg. Altsaa var den Gang den nuværende ærede Ordfører og hans politiske Venner enige om, at der da skulde være Udsættelse af en Venstremands Valgbrev, og saa maatte han afvente, om Undersøgelsen førte til, at hans Valg kunde kasseres. Nu er Stillingen anderledes. — Da Hr. Rump havde indgivet den